

Sygn. akt III KK 393/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Roman Sądej

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

Protokolant Teresa Jarosławska

w sprawie B. W.

ukaranego za wykroczenie z art. 86 § 1 kw i art. 94 §1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w

w dniu 5 grudnia 2012 r.,

kasacji wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść ukaranego od wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 3 lipca 2012r. sygn. ...

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 23 lutego 2012 r.,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok oraz utrzymany w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z. i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umarza postępowanie,**
- 2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa .**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 23 lutego 2012 r. obwiniony B. W. uznany został za winnego, tego że w dniu 1 lipca 2010 r. około godziny 21:35 w P. na ul. J., kierując samochodem marki Lancia Kappa nr rej. ..., spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu w ten sposób, że podczas wykonywania

manewru cofania nie zachował należytej ostrożności i uderzył w zaparkowany samochód marki VW Bora nr rej. ..., a następnie oddalił się z miejsca kolizji oraz że w tym samym miejscu i czasie kierował samochodem marki Lancia Kappa nr rej. ... nie posiadając w ogóle uprawnień do kierowania pojazdami i za to na podstawie art. 86 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzono mu łącznie karę grzywny w kwocie 1.000 zł.

Apelację od tego wyroku wniósł obwiniony.

Sąd Okręgowy w R. po rozpoznaniu apelacji, wyrokiem z dnia 3 lipca 2012 r. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od tego prawomocnego wyroku na korzyść ukaranego wniósł Rzecznik Praw Obywatelskich zaskarżając go w całości i zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa, a mianowicie art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. polegające na utrzymaniu w mocy wyroku skazującego obwinionego za wykroczenia z art. 86 § 1 k.w., pomimo istnienia w dacie orzekania negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia orzekania, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz utrzymanego nim w mocy wyroku sądu pierwszej instancji i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. art. 45 § 1 k.w. z powodu przedawnienia orzekania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, albowiem doszło do rażącego naruszenia wskazanych w zarzucie przepisów prawa wykroczeniowego o charakterze materialnym i procesowym. W chwili rozpoznawania apelacji przez Sąd Okręgowy w dniu 3 lipca 2012 r. doszło już do przedawnienia orzekania, gdyż przypisane obwinionemu czyny zostały popełnione w dniu 1 lipca 2010 r. Zgodnie bowiem z art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu, gdy przed upływem roku od czasu jego popełnienia wszczęto postępowanie. W niniejszej sprawie karalność zarzuczanych obwinionemu wykroczeń ustała z dniem 1 lipca 2012 r.

W postępowaniu odwoławczym podczas wydawania wyroku w dniu 3 lipca 2012. istniała już ujemna przesłanka procesowa z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w., która stanowiła bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. Na podstawie tego przepisu Sąd Okręgowy powinien uchylić zaskarżony

wyrok i umorzyć postępowanie. Natomiast niezastosowanie tego przepisu z przyczyn powyżej wskazanych i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku stanowiło rażące naruszenie prawa, co miało istotny wpływ na treść wyroku.

Z tych też względów Sąd Najwyższy uwzględnił kasację i orzekł jak w sentencji.